

Desatero otázek a odpovědí

pro kandidáty KSČM do Senátu PČR a vedoucí kandidáty do statutárních měst

PETR BRANÝ, KANDIDÁT NA PRIMÁTORA ČESKÝCH BUDĚJOVIC

1. Na to, jak jsem šlapal za každého počasi z Lipové u Chebu, kde jsme bydleli, do jednotřídky v Lažanech. Ve třídě nás bylo dvacet pět a lákalo mě poslouchat výklad učitelky pro starší žáky. Pak jsem si připadal o kousek moudřejší než mí vrstevníci. My kluci jsme se vyřádili, když nás učitelka Vydrová vzala na sbírání žaludů a kaštanů.

Člověk zodpovídá za své činy a na nějakou předurčenost by se neměl vmlouvat. Sice vím, že jsem se narodil v Blížencích, ale vůbec netuším, jaké vlastnosti jsou jim připisovány.

2. Nejvíce mi do života dali rodiče. Maminka ráda četla a seznámila mě s užasným světem fantazie. Absolvovala církevní školu, ovšem patřila k chudým dívkám, které musely při vyučování sedět vzadu. Řekl bych, že zkušenost z této školy ji přivedla k ateismu. Táta, který vedl prodejnu Jednoty, mi předal svůj životní optimismus a smysl pro humor.

6. Slovensko. Dokonce z našeho společného státu, s jehož rozbitím jsem nesouhlasil, mi podle manželky zůstal, když hovořím slovensky, záhorácký přízvuk.

3. Snažím se vždy pochopit příčinu jednání lidí a nezaseknu se, když má někdo opačný názor. Manželka by nejspíš za mou špatnou vlastnost označila nepořádnost. Věci nechávám ležet tam, kudy zrovna procházím.

7. Nejvíce mě potěšilo narození synů a vnoučat. Štve mě, když lidé bez rozmyslu věří neověřeným zprávám a člověka, kterého měli léta rádi, rázem odsuzují. Dovedu se naštvat i na sebe, když jsem nedokázal ovlivnit to, co bylo v mých silách.

4. Určitě se neobjedu bez rodiny. Mám štěstí, že se nám narodili dva kluci, kteří nám dali už tři vnoučata. Čas strávený s nimi mě nabíjí energií. A taky by mi chyběla dobrá literatura, protože patřím mezi pilně čtenáře.

8. Do politiky jsem vstoupil v roce 1971. Nechtěl jsem být jen vojákem, ale chtěl jsem mít v KSČ možnost vyjadřovat se k otázkám, které se zrovna řešily. Po roce 1989 jsem prožíval nepříjemné období izolace, do níž tehdejší aktivisté OF zaháněli komunisty. Jenže když jsem na sídlišti v Českých Budějovicích viděl bezradnost obyvatel, kteří nevěděli, zda se rozhodnout pro bourání domů(!), revitalizaci rybníků či další z mnoha návrhů, pokoušel jsem se s nimi hledat východisko. Vydával jsem časopis, který jsem roznášel do schránek. Obdivuji svou ženu, že vydržela období, kdy se u nás dveře netrhly a sousedé se chodili ve dne i večer radit. Stále se snažím pochopit, co lidi trápí, a pomoci jim.

5. Popravdě řečeno, nějakým znamením z nebes a předpovědím nepříkládám žádný význam.

LADISLAV DRLÝ, KANDIDÁT NA PRIMÁTORA CHOMUTOVA

1. Na to, jak bylo všechno jiné. Jednodušší! Lepší! Kantor byl nejvyšší autoritou. Co řekl, to platilo. Nevzpomínám si, že by nějaký naštvaný rodič vletěl při vyučování do třídy a před žáky seřval učitele, že si dovolil dát jeho všestranně nadanému a geniálnímu děťátku horší známku...

5. Některé ano, některé ne. Ale co je napsáno ve hvězdách, čtou a vykládají lidé. A lidé jsou omylní.

2. Nejsem z těch, kteří by se nechali někým a něčím zásadně ovlivnit. Jen se snažím poučit. Z toho, co se povedlo, i z chyb. Mých i těch druhých. Co se týká politiky, tak mne nejvíce naučil někdejší předseda okresního výboru KSČM v Chomutově Franta Jančíčka. Když jsem se s ním v roce 1994 setkal poprvé, nevěděl jsem o politice vůbec nic. A on ze mne za dva roky udělal senátora.

6. To je jednoduché. V ČSSR. A bylo by super, kdybych měl tehdejší věk a současnou zkušenost.

3. Jsem, jaký jsem.

4. Rodinné zázemí. Plně na mě platí přísloví o kovářově kobyli. Poté, co svým postojem, svým rozhodnutím, zachráním svět, mně již nezbyvají síly na řešení rodinných problémů. Zde mne musí zastoupit žena.

7. Na takové vzpomínání se cítím ještě moc mladý. Zeptejte se mne, až zestárnu.

VLASTIMIL KUPKA, KANDIDÁT DO SENÁTU V OBVODĚ Č. 68 – OPAVA

1. Na pedagogy, kteří byli vstřícní, měli pochopení pro naše lumpárny a neučili nás nesmysly, které dnes dětem tloučou do hlav. Samozřejmě na kolektiv spolužáků, se kterými se dodnes scházíme.

6. Volil bych pustý ostrov, maximálně ještě Slovensko, i když v Rusku je taky krásně.

2. Škola, společnost a vojenská služba.

7. Narození vnuků, v poslední době návštěva Moskvy, úžasný zážitek. Naštval mě rok 1989 a rozdělení republiky.

3. Rád pokud možno každému vyhovím, jsem celkem společenský. Umím nenávidět až k smrti.

8. Samozřejmě z přesvědčení, že naše politika je správná, jenomže ji provádějí ti špatní. Mám už nějaké životní i odborné zkušenosti a myslím, že by se daly využít. Bohužel bez příslušnosti k politice to jde velice špatně.

4. Samozřejmě rodina je na prvním místě. A neobjedu se bez knihy.

9. U nás je největší amatér Babiš a ve světě Trump. Největší profík je Miloš Zeman.

5. Toto jde mimo mě.

1. Na co nejčastěji vzpomínáte ze svých školních let?
2. Kdo vás v životě nejvíce ovlivnil?
3. Co považujete za svou nejlepší vlastnost, a co za nejhorší?
4. Bez čeho se v životě neobejdete?
5. Odpovídají vaše charakterové vlastnosti znamení zvěrokruhu, ve kterém jste narozen/a?
6. Kdybyste nemohl/a žít v ČR, jakou zemi byste si pro život vybral/a?
7. Co vás v životě nejvíce potěšilo a co nejvíce naštvalo?
8. Proč jste vstoupil/a do politiky?
9. Největší politický amatér a největší politický profík, jaké znáte...
10. Jakou životní moudrostí se snažíte řídit, respektive jaké je vaše životní krédo?

IVAN CINKA, KANDIDÁT DO SENÁTU V OBVODĚ Č. 41 – BENEŠOV

1. Na přestávky mezi vyučovacími hodinami a na prázdniny. A samozřejmě na své první lásky...

2. Kromě otce, který již v meziválečném období působil v komunistické mládeži a ovládal snad všechna řemesla, to byl i starší kamarád Pavel, který mě na střední škole jako studenta zabraného do matematických olympiád přivedl k recitaci a divadlu a později i ke studiu společenských věd na filosofické fakultě.

3. Nejlepší (zejména pro druhé) – odpovědnost. Nejhorší (zejména pro mě) – odpovědnost (svazuje a často mi nedá spát...).

4. Myslím, že člověk ani předem nemůže vědět, s jakými ztrátami se dokáže či nedokáže vyrovnat. Spíše bych řekl, bez čeho bych se opravdu nechtěl obejít: určitě bez svých nejbližších a přátel a bez činnosti, která mě baví, tedy například sportu (v mém případě hlavně běhu) nebo výletů do přírody, četby a stále ještě psaní, protože se pořád cítím být novinářem.

5. Nejsem přívržencem, a už vůbec ne znalcem »věštění« z zvěrokruhu, ale z toho, co jsem občas i nechtěně přečetl nebo vyslechl, tak jsem asi opravdu Blížencem, jak to mám v kalendáři.

6. Rád bych se podíval do mnoha zemí, ale pro život bych si vybral Slovensko.

7. Nic originálního: v prvním případě dětí, vnoučata, v druhém především má vlastní selhání v některých životních situacích.

8. Do politiky jsem vstupoval na sklonku sedmdesátých let minulého století, tedy v době, kdy nám bylo vštěpováno, že politika je služba veřejnosti. To ve mně nějak uvízlo, i když jsem záhy zjistil, že pro mnohé to znamenalo především nástup do kariérního výstupu. Dnes je toto druhé pojetí bráno již jako samozřejmost.

9. Nehodlám sestavovat žebříček politických amatérů, je jich kvantum a setkáváme se s nimi dnes a denně. Otázka profíka je složitější: on totiž vůbec nemusí mít vizi, záměr, jen se prostě v tom prostředí dokonale orientuje. Profík je určitě například Zeman. Já si ale víc vážím těch, kteří nejsou zas až takoví profíci, ale doslova žijí pro lepší společnost, viz například Míla Ransdorf.

10. Co tě nezabije, to tě posílí.

S LIDMI PRO LIDI

MILAN MŇUK, KANDIDÁT DO SENÁTU V OBVODĚ Č. 50 – SVITAVY

1. Na paní učitelku, rodiče, kamarády... Očíma malého školáka bylo vše spravedlivé, láskyplné a bezelstné.

2. Samozřejmě rodiče, v dětství malíř Miloš Nesvadba svými kresbami, životním osudem revolucionář Che Guevara.

3. Pečlivost ve své práci a pedantství, což je vyžadování pečlivosti po ostatních.

4. Bez rodiny, lásky, přátel.

5. Ano.

6. Dánsko, severskou zemi s pracovaným sociálním systémem.

7. Největší radost jsem měl z narození dětí. Naštvalo mne polistopadové dění z 90. let.

8. Víze, moci hájit zájmy poctivých a bezbranných lidí, snad není bláhová.

9. Amatéry minulé ani současné nebudu jmenovat. Profíkem, co

jsem měl možnost za svého života poznat, byl Ludvík Svoboda a současným je Miloš Zeman.

10. »Dvakrát měř a jednou řež« a »Voda je život a pivo jeho kořením«.